

„Lietuvos ryto“ pavišinti Dalios Grybauskaitės ir buvusio Seimo nario Liberalų Sąjūdžio pirmininko Eligijaus Masiulio susirašinėjimai netikėtai atskleidė prezidentės vaidmenį Lietuvą sudrebinusioje politinės korupcijos byloje. Tie susirašinėjimai atidengė ir mechanizmą, kaip prezidentė, nors ir netiesiogiai pasirūpino, kad... toji garsioji dėžutė su daugiau nei 100 tūkst. eurų suma atsirastų E. Masiulio bagažinėje...

Juk siuntinėdama jam pavedimus, ko jis pats turi imtis ir ką turi padaryti „MG Baltic“, ji savotiškai skatino E. Masiulio santykius su koncernu, o tai, kad ji veikė būtent per šį politiką, verslininkams buvo iškalbingiausias ženklas, kad E. Masiulio politinės akcijos gana aukštai kotiruojamos ir kad reikia išsiklaudyti ne tik į prezidentės linkėjimus ir pageidavimus, perduodamus per jį, bet ir į jo paties užuominas, tarkim, kad jam ar partijai, ar grupei draugų trūksta... lėšų vienokiems ar kitokiems sumanymams įgyvendinti. Ir kas dabar pasakys, kiek kartų taip „prasisukta“...?

Iš laiškų matyti: prezidentė Eligijui rodė išskirtinį pasitikėjimą ir ne kartą leido jam pajauti jos ypatingą globą. Ir tai reiškia tik viena – ji buvo tapusi ne tik jo politine kuratore, bet ir savotišku „politiniu stogu“. Ko gero, tikėjosi užsiauginti savo kišeninį premjerą. Beje, ir pats E. Masiulis nesipriešino tam, ko gero, kaip niekas kitas suprasdamas, kaip lengvai šį pasitikėjimą galima konvertuoti į atitinkamą sumą.

Skaitant tą susirašinėjimą pirmiausia į akis krinta, kaip ji skatina E. Masiulio santykius su koncernu. Kita vertus, prezidentė – ir tai jokia paslaptis – net pažeisdama konstitucinę valdžios galių atskyrimo principą ne kartą spaudė įvairias teisėsaugos institucijas nenuleisti akių nuo „MG Baltic“. Ir net nepastebėjo, kaip ji pergudravo pati save ir pateko į savo pačios užtaisytus spąstus. Ir štai dabar mes turime raštu fiksuotą prezidentės valdžios galių anatomiją, apnuoginusią ir jos norą dominuoti, ir pastangas daryti įtaką visoms partijoms bei žiniasklaidai.

Dėl vieno E. Masiulis buvo teisingas – jis šoko, ir, žinoma, šoko ne vienas: politinių suktinių aikštelėje prezidentė šokdino ne jį vieną. Beje, jei prisimintume tą Seimo posėdį, kai buvo svarstoma E. Pašilio kandidatūra, pamatytume, jog labiausiai iš visų stengėsi Darbo partija, kurios byla tuo metu buvo nagrinėjama teisme. Matyt, iš tos situacijos tikėtasi dvigubos naudos: ir pelnyti „MG Baltic“ žiniasklaidos priemonių palankumą, ir, žinant prezidentės įtaką teismams, užsitarnauti švelnesnę bausmę V. Uspaskichui. Tiesą sakant, tame posėdyje piruetus raitė ne tik Darbo partija, bet ir socialdemokratų, ir konservatorių su liberalais, ant puantų, žemės nesiekdami, vaikščiojo ir „Tvarka ir teisingumas“, tuo metu taip pat patekę į teisėsaugos akiratį. Tai, kad ir pati prezidentė įsisuko į purvinų šokių sukūrį, jiems galėjo suteikti ir vilties, jog ir į jų darbelius VRM korupcinėje byloje bus pažiūrėta atlaidžiau.

Be abejo, prezidentės suktinį su „MG Baltic“ dėl generalinio prokuroro skyrimo turi įvertinti Nacionalinio saugumo ir gynybos komitetas – jam Seimas praėjusių metų spalio 19 dieną pavedė atlikti parlamentinį tyrimą dėl asmenų, verslo subjektų ir kitų interesų grupių galimo neteisėto poveikio valstybės institucijoms priimant sprendimus ir galimos neteisėtos įtakos politiniams procesams.

Turėtume prisiminti Lietuvos Respublikos prezidentės Dalios Grybauskaitės ištartą sakinį per metinį pranešimą: „visuotinis nepakantumas korupcijai būtų geriausia dovana valstybės atkūrimo šimtmečiui“. Ar pati Jos Ekscelencija ir Seimas pasiruošę įteikti šią dovaną Lietuvai?

